

ODJELJAK 1 UVOD

1.1 CILJEVI

Ciljevi ovog poglavlja su identifikacija:

1. Tijela koja moraju da primjenjuju propise o javnim nabavkama pri dodjeli svojih ugovora o nabavci radova, roba i usluga
2. Tijela koja su dio države na izvršnom, zakonodavnom i pravosudnom nivou upravljanja
3. Tijela koja ne spadaju u opštu definiciju državnih tijela, ali ipak moraju da se pridržavaju propisa o javnim nabavkama s obzirom na to da su obuhvaćena definicijom „posebnih sektora“
4. Mehanizmi koji se koriste da se tijela koja nisu naručioci u klasičnom sektoru podvedu u područje primjene Direktive koja se odnosi na posebne sektore (Direktiva 2004/17)
5. Razlozi za uvođenje tih tijela u područje primjene Direktive
6. Različite aktivnosti u posebnim sektorima („relevantne aktivnosti“) koje spadaju u okvir definicije „posebnih sektora“

1.2 VAŽNA PITANJA

Najvažnija pitanja koja su sadržana u ovom poglavlju su:

- Da se pravila o nabavkama odnose na „javne“ nabavke i da je ovo široko definisano da bi bile obuhvaćene nabavke svih javnih organa
- Da sud definiše koncept javnih organa nezavisno od bilo koje nacionalne definicije i omogućava da ta definicija bude funkcionalna
- Način na koji se definišu sve vrste javnih organa
- Uslovi koji važe za različite vrste javnih organa prije nego što oni budu obuhvaćeni pravilima o javnim nabavkama
- Mogućnost da se sposobnost jednog tijela da ispunji te uslove mjenja tokom vremena
- Da pravila o nabavkama važe i za nabavke posebnih sektora, čak i onda kada su ona privatne kompanije
- Step en do kog se pravila primjenjuju u svakom od definisanih posebnih sektora
- Centralna uloga koju ima definicija „relevantnih aktivnosti“
- Da logika uključivanja ovih sektora u okvire pravila takođe omogućava, u odgovarajućim uslovima, njihovo izuzimanje iz Direktive o posebnim sektorima

To znači da je od presudnog značaja da se potpuno shvati(e):

- Definicije direktiva u odnosu na državne i druge javne organe
- Definicija direktiva u odnosu na „tijela koja su regulisana javnim pravom“